

BONTESCU, VICTOR

n. 17 februarie 1879, Hunedoara

d. 28 octombrie 1933, Cluj

Urmează școala primară în Hațeg (unde se mutase familia Bontescu încă din anul 1895), apoi în Orăștie, la Blaj și mai apoi la Gimnaziul din Brașov, susținând examenul de maturitate în anul 1897, unde este notat la proba scrisă cu calificativul *foarte bine*, iar la proba orală cu *bine*. În vederea studiilor universitare se orientează spre Facultatea de Drept din Budapesta, dorind să ducă mai departe cariera tatălui său, cea de avocat.

A dus mai departe profesia tatălui său, avocatul Mihai Bontescu (1839-1909) care fusese căsătorit cu Maria Bontescu (1856-1921), fiica lui George Barițiu. Stagiatura și-a făcut-o în cabinetul de avocatură din Deva al lui Francisc Hossu-Longin. În anul 1902 semnează Apelul grupului neoactivist de la Orăștie, grupat în jurul ziarului *Libertatea*, alături de Aurel Vlad, Alexandru Vaida-Voevod, Teodor Mihali, Ioan Moța, Aurel Cosma.

În anul 1903 este ales membru în comitetul comitatens Hunedoara al Partidului Național Român. La alegerile din anul 1905 a candidat din partea cercului electoral Hunedoara în vedere ocupării unui loc de reprezentant în Parlamentul de la Budapesta, dar nu reușește să obțină niciun mandat. În 1910 a fost desemnat pentru a candida în cercul electoral Recaș (Timiș), dar a fost înlocuit cu Valer Moldovan cu puțin înainte de alegeri. A participat la Conferința electorală din ianuarie 1905 ca reprezentant al românilor din Hațeg, fiind desemnat în comisia electorală permanentă prezidată de Aurel Vlad, alături de Nicolae Ivan și Ioan Suci. A participat, de asemenea, în aceeași calitate la Conferința din aprilie 1910, fiind ales în comitetul de conducere. În anul 1908 a devenit acționar la *Societatea română de editură* alături de Gheorghe Pop de Băsești, Teodor Mihali, Alexandru Vaida-Voevod, Aurel Vlad, Iuliu Maniu etc.

Poziția sa politică și administrativă, experiența în chestiunile agrare din Transilvania, implicarea în reforma agrară l-au impus ca director al Băncii Agrare din Cluj. S-a aflat printre fondatorii Băncii Centrale de Industrie și Comerț, Întreprinderea „Forestiera” și altele, toate cu capital românesc. În cazul Băncii Agrare, a fost ales primul președinte al Consiliului de administrație.

La izbucnirea Primului Război Mondial a fost încorporat și repartizat la Curtea Marțială, calitate din care a scăpat de la pedepse și chiar de la moarte mulți români. În anul 1916 la o consfătuire a frunțașilor români, ținută la Arad, devine suspect pentru autoritățile statului, care decid trimiterea lui pe frontul italian. A fost ales reprezentant al românilor din Hațeg la Marea Adunare Națională din 1 Decembrie 1918, fiind numit membru în Marele Sfat Național. La constituirea Consiliului Director a făcut parte și din acest organism fiind însărcinat să conducă Resortul pentru Agricultură și Comerț. A fost ministru al Industriei și Comerțului în primul guvern ales al României Mari condus de Alexandru Vaida-Voevod.

După Marea Unire s-a implicat în viața politică a României Mari, iar după căderea guvernului Vaida, datorită unor neînțelegeri cu alți lideri ai Partidului Național Român, s-a orientat spre Octavian Goga, de care îl lega oricum o prietenie mai veche, încă din anii studenției. Cu timpul se retrage din viața publică, dar în timpul guvernării țărăniste este readus în prim plan de vărul său, Aurel Vlad. Astfel, la preluarea guvernului de către Partidul Național Țărănesc a fost numit prefect de Hunedoara.

Moare într-o zi de sâmbătă, 28 octombrie 1933, la ora 4 dimineața, la Cluj, la vârsta de 54 de ani. După prohodul ținut la Cluj, unde au participat mai multe personalități, trupul neînsuflețit a fost transportat la Hațeg, unde a fost înmormântat.